

**Gelegenheidstoespraak 11 juliviering
Gulden Spoor Economische Uitstraling Louis Verbeke
Ieper, 7 juli 2017**

Goede avond Vlaamse vrienden

We hebben reeds geleerd dat Louis Verbeke opgroeide hier in Ieper.

Verder moet u weten dat hij rechten studeerde in Antwerpen en Gent waar hij promoveerde tot professor doctor in de rechten, dat hij Vlerick Business School volgde en met een beurs Master of Law geworden is in Virginia, de Verenigde Staten.

Zijn, toen kersverse, vrouw Ingrid Opdebeeck won trouwens diezelfde beurs, zodat het jonge koppel samen de plas overstak.

Ik herinner mij levendig hun afscheidsfeest met de scouts in de turnzaal van het reeds eerder genoemde Lyceum. Als ik het goed heb, Louis en Ingrid, was het in 1969, net na de eerste stappen op de maan.

Louis werkte voor advocatenkantoren in New York, Parijs en Brussel, richtte zijn eigen kantoor op, fuseerde met andere kantoren en zo ontstond het beroemde Loeff, Claeys, Verbeke, gespecialiseerd in ondernemingsrecht. Het werd het grootste advocatenkantoor in Europa met op het hoogtepunt 600 advocaten in huis.

Rond de eeuwwisseling koos Loeff Claeys Verbeke voor een fusie met het Britse kantoor Allen & Overy en belandde daarmee in de wereldwijde top-5.

Bij het bereiken van de pensioenleeftijd trok Louis zich terug om vele andere zaken te doen.

Vlerick Business School was al lang een ander luik uit zijn drukke bestaan. De oud-student werd er docent en was er 17 jaar lang voorzitter.

Louis richtte ook het Belgisch Instituut voor Bestuurders op en is bestuurder van het European Policy Centre, een Brusselse denktank.

Louis verzorgt in de krant *De Tijd* een opinierubriek waarin hij met scherpe pen onder meer de Belgische 'disfunctionaliteiten' analyseert.

Momenteel is hij voorzitter bij een aantal al dan niet beursgenoteerde Vlaamse bedrijven en bij zijn geesteskind de Bulgaarse start-up Transmetrics die big data analyseren om logistiek te optimaliseren. Vrij vertaald: anticiperende logistiek.

Sinds dit iconische jaar 1969 zijn de tijden veranderd. Leuven Vlaams, de betogingen in Voeren, de zorg over onze beproefde stamgenoten, de akkefietjes rond het Vlaamse schooltje in Komen, de roep naar culturele autonomie, eigen bevoegdheden over ons onderwijs, controle over sociale zorg ... Al deze bekommernissen zijn voor het grootste gedeelte van de baan. Vlaanderen heeft een grote autonomie bereikt ofschoon er nog belangrijke bevoegdheden naar Vlaanderen moeten komen vooraleer we ons als volwaardige autonome regio in het Europa van morgen kunnen profileren.

Toch kunnen we ons nu reeds een stevig profiel aanmeten om dag na dag de positie van Vlaanderen in Europa en in de wereld te versterken.

Onze snelle dataverbindingen geven de wijdverspreide laptops, tablets en smartphones ongeziene toegang tot allerlei wetenschappelijke, culturele, culinaire en sociale netwerken. Het zijn de katalysatoren die de openheid naar de wereld versneld mogelijk maken. Daar heeft Vlaanderen een wereldreputatie mee opgebouwd.

Innoverende Vlaamse bedrijven openen productie-eenheden en filialen in het buitenland. Onze experts moeten uiteraard mee om de nodige kennis en ervaring te delen. En omgekeerd: buitenlanders komen naar hier om kennis en ervaring op te doen.

Sinds vele jaren trekt en duwt Louis Verbeke aan de kar om dit alles mee mogelijk te maken.

Omwille van zijn doorgedreven actief engagement om Vlaanderen op de Europese en wereldkaart te zetten, niet enkel economisch maar steeds met een uitgesproken sociale en maatschappelijke reflex en niet in het minst omwille van zijn verworven autoriteit om onze Belgische en Vlaamse disfuncties niet enkel met de vinger te wijzen maar met bruikbare argumenten oplossingen voor te stellen, om die redenen heeft de algemene vergadering van de Beweging Vlaanderen Europa beslist om de Gulden Spoor voor Economische uitstraling toe te kennen aan dhr. Louis Verbeke.

Dames en Heren, vriend Louis,

Laat ons nog even stilstaan bij de essentie van de viering van de Vlaamse Feestdag. Het feest van de samenhang met aandacht voor een aabare uitstraling van onze Vlaamse identiteit: thuis, op school, op het werk en nu vooral in deze vakantietijden tot ver in het buitenland.

U allen, wees onze ambassadeurs. Draag Vlaanderen uit als een inspirerende regio waar men niet alleen een grote schat aan tradities en cultuur kan beleven maar waar baanbrekend vakmanschap en warme solidariteit de pijlers zijn voor een stabiele en boeiende toekomst binnen die woelige Europese gemeenschap en zinderende wereldorde.

Zoals Paul van Vliet het zo beeldend zingt:

*Als je naar mij verlangt, kom dan naar Vlaanderen
Dan laat ik het je zien: Vlaanderen van nu en dat van toen
De mensen en de dingen waar ze in Vlaanderen van zingen
Ik blijf hier nog wat spelen, maar we kunnen Vlaanderen delen
Want Vlaanderen komt dichterbij met ieder nieuw seizoen*

Dit is onze wens en aan deze weg blijven wij timmeren. Samen.

In naam van de Beweging Vlaanderen Europa en Vlaanderen Feest! dank ik het Davidsfonds, de Jef-Lesagekring-11-juli-comité en niet in het minst de Stad Ieper voor de gewaardeerde samenwerking bij de organisatie van deze feestviering.

Wij nodigen u allen uit naar de receptie, ons aangeboden door de Stad Ieper. Deze vindt plaats op de binnenkoer van de Lakenhalle waar u ook kan meegenieten van "Medievale", het Iepers Volksfeest naar aanleiding van de Vlaamse Feestdag. Straks, bij het verlaten van het Vleeshuis, ontvangt u hiervoor de nodige drankbonnetjes. Tenslotte wens ik u, voor komende dinsdag, een opperbeste Vlaamse Feestdag. Mijn feestdag, uw feestdag, onze feestdag.

Mag ik vragen om recht te staan en samen 2 strofen van ons Vlaams volkslied te zingen.

Mark Delreux
ondervoorzitter - bestuurder
Beweging Vlaanderen Europa
Vlaanderen Feest!

FRAGMENT uit de toespraak Eerste Schepenen van de Stad Ieper Jef Verschoore

Welkom op het feest van de Vlaamse gemeenschap in Ieper.

[...]

De viering van de Feestdag van Vlaanderen is in de loop der jaren erg veranderd. De organisatie van die dag werd in de vorige eeuw toevertrouwd aan het 11-julicomité in Ieper. Die vereniging kreeg daarvoor jaarlijks een toelage van de stad. Het comité zorgde voor een vlaggenactie, een mis en een avondvullend programma. Dit programma werd jaarlijks gepresenteerd door onze stadsgenoot, leraar en cabaretier Gerard Vermeersch.

Na zijn dood veranderde de formule enigszins. Het 11-julicomité werd Jef-Lesagekring-11-julicomité. Zij organiseerden, naast de traditionele vieringen, in stad en streek ook herdenkingen met een nationaal karakter: de Leeuw van Vlaanderen kreeg een nieuwe gedenkplaat in de Sint-Maartenskerk, Hugo Verriest kreeg een monument en een gedenkplaat, volksvertegenwoordiger Leuridan kreeg een gedenkplaat aan zijn vroegere woonhuis.

En dan kwam Richard Celis, een van de voormannen van de Vlaamse Beweging. Hij overtuigde Minister-President Luc Van den Brande om een Elfdaagse Vlaanderen-Europa op te zetten in alle steden en gemeenten. Brugge, Kortrijk en Ieper waren de eerste die in 1994 enthousiast mee voorop liepen. Burgemeester Paul Breyne en het gemeentebestuur steunden de actie volop en zo kregen we een week lang allerlei activiteiten, muzikale avonden, theater, geleide wandelingen, een boottocht naar Diksmuide, beiaardconcerten... Ieper betrok ook sportverenigingen, culturele en sociale organisaties bij de vieringen om zoveel mogelijk mensen naar het feest te brengen.

De volgende burgemeesters hebben die trend gevolgd en zo heeft Ieper een heel specifieke plaats ingenomen in de Vlaamse bewustwording.

De laatste jaren evolueerde de Elfdaagse naar een groter geheel: Vlaanderen Feest! waarbij niet alleen gefeest, maar ook gevierd wordt. Verdienstelijke medeburgers die een blijvend spoor trekken om onze Vlaamse identiteit binnen Europa en de wereld worden in de kijker geplaatst en dit Gulden Spoor zal straks aan Louis Verbeke worden uitgereikt.

Aansluitend is er het volksfeest waarop de hele bevolking uitgenodigd is en we samen kunnen klinken op onze Vlaamse Feestdag.

Daarom is het zo fijn om u allen vandaag te verwelkomen in Ieper.

SAMENVATTING van de laudatio door Ere-Gouverneur Paul Breyne

Er zijn mensen en dingen uit je jeugd die in je latere leven terugkeren en waarbij je dan die mensen en dingen vanuit een andere invalshoek ziet.

Louis Verbeke is er mijn hele jeugd geweest, op school, in de scouts, en in een heel verre herinnering, in de kelder met de speelgoedautootjes.

Ik volgde hem op als hopman, toen al wees hij de weg.

"Verbeke" - langs vaders kant - was een klinkende naam in de leperse scoutswereld. Ook de tantes deden mee als Akela.

"Vandekerckhove" langs moeders kant is ook niet weg te denken uit de leperse geschiedenis. Het is een familiegeslacht dat prominente Vlamingen heeft geleverd. Daar waren **Rik** en **Robert**, grootooms van Louis Verbeke, die allebei, elk op hun manier, een plaats hebben ingenomen in de politieke wereld van de tweede helft van de vorige eeuw.

En daar was natuurlijk **Alberic Vandekerckhove**, de overgrootvader van Louis, die bezig was met de wederopbouw van leper. Hij was al 69 toen hij de torenspits op de Sint-Maartenskathedraal mocht zetten, de kers op de taart als het ware, de afwerking van de nieuwe kathedraal.

Zijn zoon **Julien**, de grootvader van Louis, mocht de draak op het belfort hijsen. De overgrootvader en grootvader van Louis hebben op die manier het beeld van de leperse Grote Markt mee bepaald.

Maar ook naar het onderwijs kunnen we kijken. Ook daar hebben we opnieuw een raakpunt, zij het dan de "tantes non". Want in het Lyceum Onze-Lieve-Vrouw-ter-Nieuwe-Plant zijn er twee zusters Roesbrugge dames: **Dame Marie-Joseph** en **Dame Elisabeth**, die ook priorin werd. Beiden waren tantes van Louis.

En nu we in de 11-daagse zijn: wist u dat de grootste leeuwenvlag in leper uithangt aan de Roesbrugge dames in de Maloulaan? Die van de H. Familie, waar mijn tante intrad, was net iets kleiner.

Grootmoeder Vandekerckhove was een begrip bij al wie in de Muziekacademie examen moest afleggen. Als regeringsafgevaardigde was zij op alle examens en optredens altijd aanwezig. Velen kenden niet altijd haar naam, maar die kleine, lieve mevrouw die je zo bemoedigend toelachte, vergeet je niet meer.

In het **ouderlijk gezin Louis Verbeke-Maria Vandekerckhove** met drie zonen en drie dochters, zijn recht en sociaal engagement maar ook kunst geen ijdele woorden.

Zo richt **moeder Maria - Rietje** voor de vrienden - de Rode Kruisbibliotheek in Ieper op, om patiënten in het ziekenhuis wat lectuur te bezorgen. Maar het gaat niet alleen om het lezen, er is ook het menselijk contact.

Vader raadsheer Louis Verbeke, of zoals ze in Ieper zeggen, 'de zjujze Verbeke', engageert zich sterk in o.a. homes Auxillia en Harmonie, om gerechtskinderen weer op de rails te zetten.

En dan zijn we bij de **kinderen Verbeke** en bij **Louis**, de oudste. Hij gaat rechten studeren en verdwijnt uit de stad. Zijn echtgenote **Ingrid** zorgt dan weer voor de Ieperse link, waar de familie Opdebeekck ook wortels heeft.

Broer Paul is de enige die in Ieper blijft wonen, werken en de sociale idealen van de familie verder uitdraagt. De zussen zwermen uit, eentje zelfs naar Zwitserland. **Zus Annemie** is meer dan een naam in de internationale modewereld.

Zoals heel veel Ieperse jongeren is Louis naar een grotere stad verhuisd. Maar daar bleef het niet bij. De wereld is groter dan een stad, dan een streek, dan een land. Internationaal werken bracht hem naar de Vlerickschool. Een van de grote verdiensten van Louis is dat hij Vlaanderen mee internationaal op de kaart heeft gezet, studenten van over de hele wereld aangetrokken en zo de wereld binnen gebracht. Sporen zoeken en leggen, dat is wat een scout levenslang doet. En open staan voor de wereld. Louis is een van die Vlaamse reuzen geworden die Vlaanderen in de wereld houdt.

En dat is waarom we blij zijn dat we Louis Verbeke hier in ons midden hebben en dat we als Ieperling fier zijn dat een stadsgenoot door de Beweging Vlaanderen Europa de Gulden Spoor voor Economische uitstraling wordt toegekend.